

Có chuyện kể rằng: trước khi đi xa, người cha giao lại ngôi nhà của mình cho con trai, ông nói: "Con hãy luôn chăm sóc ngôi nhà, giữ cho nó sạch sẽ, sẵn sàng đón khách bất cứ lúc nào, bởi cha có thể trở về mà không báo trước." Ban đầu, người con trai làm rất tốt, chăm chỉ quét dọn, sửa chữa những hỏng hóc nhỏ, và giữ cho ngôi nhà luôn hoàn hảo. Nhưng theo thời gian, cảm thấy cha mình không trở lại ngay, anh bắt đầu lơ là, để ngôi nhà xuống cấp. Một ngày nọ, người cha bất ngờ trở về. Nhìn ngôi nhà tồi tàn và bừa bộn, ông hỏi: "Con đã không sẵn sàng để đón cha sao?"

Câu chuyện cho ta liên tưởng dụ ngôn Nước Trời. Giảng giải về Nước Trời, "Chúa Giêsu kể dụ ngôn mười cô trinh nữ cầm đèn ra đón chú rể. Trong mười cô đó, thì có năm cô dại và năm cô khôn. Quả vậy, các cô dại mang đèn mà không mang dầu theo. Còn những cô khôn thì vừa mang đèn vừa mang chai dầu theo. Vì chú rể đến chậm, nên các cô thiếp đi, rồi ngủ cả. Nửa đêm, có tiếng la lên: "Chú rể kia rồi, ra đón đi!" Bấy giờ, tất cả các trinh nữ ấy đều thức dậy, và sửa soạn đèn. Các cô dại nói với các cô khôn rằng: "Xin các chị cho chúng em chút dầu, vì đèn của chúng em tắt mất rồi!" Các cô khôn đáp: "Sợ không đủ cho chúng em và cho các chị đâu, các chị ra hàng mà mua lấy thì hơn." Đang lúc các cô đi mua, thì chú rể tới, và những cô đã sẵn sàng được đi theo chú rể vào dự tiệc cưới. Rồi người ta đóng cửa lại. Sau cùng, mấy trinh nữ kia cũng đến gọi: "Thưa Ngài, thưa Ngài! mở cửa cho chúng tôi với!" Nhưng Người đáp: "Tôi bảo thật các cô, tôi không biết các cô là ai cả!" Vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào, giờ nào. (Matthêu 25:1-13)

Cũng vẫn dặn dò nhắc nhở phải luôn luôn sẵn sàng canh thức chờ giờ Chúa đến bất chợt, tuần trước Chúa Nhật XVIII, Chúa quở trách tên phú hộ giàu có chỉ biết lo tích trữ của cải: "Hỡi kẻ ngu dại, đêm nay người ta sẽ đòi linh hồn người, thế thì những của người tích trữ sẽ để lại cho ai? Vì kẻ tích trữ của cải cho mình mà không làm giàu trước mặt Chúa thì cũng vậy". (Lc 12, 13-21). Hôm nay Chúa Nhật XIX, Chúa cũng lại nhắc nhở hãy tìm kiếm gia tài lớn nhất, đích thực và vĩnh cửu nơi Nước Trời. Muốn vậy, phải luôn luôn sẵn sàng tỉnh thức canh chừng "không để kẻ trộm đào ngạch nhà mình" như Lời Chúa dạy trong **Tin Mừng** thánh Luca: **"Các con hãy sẵn sàng":**

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Hỡi đoàn bé nhỏ, các con đừng sợ, vì Cha các con đã vui lòng ban nước trời cho các con. **Các con hãy bán những của các con có mà bố thí. Hãy sắm cho các con những túi không hư nát, và kho tàng không hao mòn trên**

trời, là nơi trộm cướp không lai vãng và mỗi một không làm hư nát. Vì kho tàng các con ở đâu, thì lòng các con cũng ở đó.

“Các con hãy thắt lưng, cầm đèn cháy sáng trong tay, và **hãy làm như người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ về gõ cửa, thì mở ngay cho chủ. Phúc cho những đầy tớ nào khi chủ về còn thấy tỉnh thức**: Thầy bảo thật các con, *chủ sẽ thắt lưng, đặt chúng vào bàn ăn, và đi lại hầu hạ chúng. Nếu canh hai hoặc canh ba, chủ trở về mà gặp thấy như vậy, thì phúc cho các đầy tớ ấy*. Các con hãy hiểu biết điều này là nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, ắt sẽ tỉnh thức, không để nó đào ngạch nhà mình. **Cho nên các con hãy sẵn sàng: vì giờ nào các con không ngờ, thì Con Người sẽ đến**”.

Phêrô thưa Người rằng: “Lạy Thầy, Thầy nói dụ **ngôn** đó chỉ về chúng con hay về mọi người?” Chúa phán: “Vậy con nghĩ **ai là người quản lý trung tín khôn ngoan mà chủ đã đặt coi sóc gia nhân mình, để đến giờ phân phát phần lúa thóc cho họ? Phúc cho đầy tớ đó, khi chủ về, thấy nó đang làm như vậy. Thầy bảo thật các con, chủ sẽ đặt người đó trông coi tất cả gia sản mình**. Nhưng nếu đầy tớ ấy nghĩ trong lòng rằng: “Chủ tôi về muộn”, nên đánh đập tớ trai tớ gái, ăn uống say sưa: chủ người đầy tớ ấy sẽ về vào ngày nó không ngờ, vào giờ nó không biết, chủ sẽ loại trừ nó, và bắt nó chung số phận với những kẻ bất trung. Nhưng đầy tớ nào đã biết ý chủ mình mà không chuẩn bị sẵn sàng, và không làm theo ý chủ, thì sẽ bị đòn nhiều. Còn đầy tớ nào không biết ý chủ mình mà làm những sự đáng trừng phạt, thì sẽ bị đòn ít hơn. **Vì người ta đã ban cho ai nhiều, thì sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều, và đã giao phó cho ai nhiều, thì sẽ đòi kẻ ấy nhiều hơn**”. (Lc 12, 35-48).

Phải sẵn sàng canh thức để đón Chúa bất chợt đến, Chúa mời vào dự tiệc cánh chung mà hưởng vinh quang Nước Trời. Như vậy Tin Mừng nhắc nhở ta chuẩn bị tâm hồn lựa chọn cách sống: **Sống Đức Tin**. Ấy là biết **Khôn Ngoan Trung Tín** theo Lời Chúa đã dạy.

I- SẴN SÀNG SỐNG ĐÒI SỐNG ĐỨC TIN

Đây là bài học đáng cho ta suy gẫm trong bối cảnh xã hội hiện nay. Từ cá nhân rộng ra tới gia đình, xã hội, người ta mãi lo tích lũy vật chất mà lãng quên thân góp của cải tinh thần. Từ đó sinh ra biết bao nhiêu tội ác, tị hiềm đổ kỵ, sa đoạ, phóng đảng, tàn sát lẫn nhau, con người cư xử với nhau như lũ sài lang (homo homini lupus). Trong thư gửi tín hữu Cô-lô-sê Thánh Phaolô nhắc nhở: “anh em hãy tìm những sự trên Trời, nơi Đức Kitô ngự” (Cl 3, 1-5, 9-11)

Thánh Giacôbê bảo rằng “Đức tin không hành động là đức tin chết”. Thật vậy, miệng nói tôi tin, nhưng khi thực hành thì hoài nghi, chống đối, khác nào “nước lã đổ lá khoai”. Miệng thì “lạy Chúa, Giêsu Maria, lạy Chúa lòng lành vô cùng” nhưng ra khỏi nhà thờ thì gian dối sân si, bất tri vô cảm, mê đắm dục vọng, vu khống kiêu căng, nói năng hại người, nói lời chua ngoa, gièm pha xúc xiểm, châm biếm khiếm nhã, ném đá giấu tay, bát đầy yêu thương hắt đổ, chạy theo thần dữ ma vương. Đây là đức tin chết. Chính đức tin là cốt thép nhựa keo làm móng vững chắc trái Đường Chúa đi, là Nền Đá kiên cố của thành trì do Chúa xây dựng, như thư thánh Phaolô gửi tín hữu Do-thái đã viết trong **Bài Đọc II**: “*Ông mong đợi thành trì có nền móng mà Thiên Chúa là kiến trúc sư và là Đấng sáng lập*”.

“Anh em thân mến, **đức tin là cốt yếu những thực tại người ta mong đợi**, là bằng chứng điều bí ẩn. Vì nhờ đức tin mà các tiên nhân đã nhận được bằng chứng tốt.

Nhờ đức tin, Abraham đáp lại tiếng Chúa gọi, để ra đi đến xứ ông sẽ được lãnh làm gia nghiệp, và ông ra đi mà không biết mình đi đâu. Nhờ đức tin, ông đến cư ngụ trong đất Chúa hứa, như trong đất khách quê người, sống trong lều trại, cũng như Isaac và Giacóp, những kẻ đồng thừa tự cùng một lời hứa. Vì chưng, ông mong đợi thành trì có nền móng mà Thiên Chúa là kiến trúc sư và là Đấng sáng lập.

Nhờ đức tin mà ngay cả bà Sara son sẽ được sức mang thai, mặc dầu bà đã già, bởi vì bà tin rằng Đấng đã hứa sẽ trung tín giữ lời. Vì thế, do tự một người, mặc dầu người đó như chết rồi, mà có một dòng dõi đông đúc vô số như sao trên trời và như cát bãi biển.

Chính trong đức tin mà tất cả những kẻ ấy đã chết trước khi nhận lãnh điều đã hứa, nhưng được nhìn thấy và đón chào từ đằng xa, đồng thời thú nhận rằng mình là lữ khách trên mặt đất. Những ai nói những lời như thế, chúng tỏ rằng mình đang đi tìm quê hương. Giá như họ còn nhớ đến quê hương dưới đất mà họ đã lìa bỏ, chắc họ có đủ thời giờ trở về. **Nhưng hiện giờ họ ước mong một quê hương hoàn hảo hơn, tức là quê trời.** Vì thế, Thiên Chúa không ngại để họ gọi mình là Thiên Chúa của họ, **vì Người đã dọn sẵn cho họ một thành trì.**

Nhờ đức tin, khi bị thử lòng, Abraham đã dâng Isaac. Ông hiến dâng con một mình, ông là người nhận lãnh lời hứa, là người đã được phán bảo lời này: “Chính nơi Isaac mà có một dòng dõi mang tên ngươi”. Vì ông nghĩ rằng Thiên Chúa có quyền làm cho kẻ chết sống lại, do đó, ông đã đón nhận con ông như một hình ảnh”. (Dt 11, 1-2, 8-19)

Mahatma Gandhi từng bày tỏ quan điểm rằng ông rất ngưỡng mộ những giá trị cốt lõi của đạo Thiên Chúa, đặc biệt là những lời dạy của Chúa Giê-su về tình yêu thương và lòng khoan dung. Ông thấm đậm sâu sắc bài học tám mối phúc thật Chúa dạy trên núi. Lòng ngưỡng mộ ấy cho ông niềm tin làm cơ bản để ông hồi sinh tổ quốc Ấn Độ của ông trong chính sách ôn hoà bất bạo động: Ông đã Sống Đức Tin. Tuy nhiên, ông cũng từng nói rằng ông không phải là người theo đạo Thiên Chúa, bởi ông cảm thấy cách mà một số người Công giáo thực hành đức tin không phản ánh đúng tinh thần của những lời dạy này. Bày tỏ sự thất vọng về những hành động không nhất quán giữa lời nói và việc làm của một số tín đồ Thiên Chúa giáo mà ông từng chứng kiến, ông nói, nghe mà thật xót xa: *“Tôi thích Chúa Giê-su của các bạn, nhưng tôi không thích những người theo Chúa Giê-su của các bạn.”* Câu nói thật đáng suy ngẫm. Họ tuy mang danh hiệu người Công Giáo nhưng không phải là người Kitô hữu Sống Đức Tin, vì Đức Tin của họ đã chết. Thế nào là người sống đức tin?

1- Người sống đức tin không sợ hãi:

Cho dù thế giới có thể đầy rẫy những lo âu, nhưng người tin Chúa không nên sợ hãi, bởi vì họ đã được ban tặng một món quà quý giá là Nước Trời. Đó là lời mời gọi sống trong

niềm tin và sự an bình, cho biết rằng họ được quan tâm và che chở. *"Đừng sợ, hỡi đoàn chiên nhỏ bé, vì Cha của anh em đã vui lòng ban Nước Trời cho anh em."* (Luca 12:32)

2- Người sống đức tin thể hiện sự quảng đại từ sâu thẳm tâm hồn mình.

Đức tin không chỉ là niềm tin vào điều thiêng liêng, mà còn là một động lực biến đổi trái tim, giúp mỗi người sống đẹp hơn, ý nghĩa hơn. Đức tin truyền cảm hứng để họ sống vì người khác, *để yêu thương, cho đi mà không cầu đền đáp.* Sự quảng đại không chỉ là vật chất, mà còn là sự kiên nhẫn, sự tha thứ, lòng cảm thông và thời gian dành cho những người cần được sẻ chia. Chúa Giêsu nói: "Người giàu có khó vào Nước Trời". Thánh Mác-cô kể: "Đức Giê-su vừa lên đường, thì có một người chạy đến, quỳ xuống trước mặt Người và hỏi: "Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?" Đức Giêsu đáp: "Sao anh nói tôi là nhân lành? Không có ai nhân lành cả, trừ một mình Thiên Chúa. Hẳn anh biết các điều răn: Chớ giết người, chớ ngoại tình, chớ trộm cắp, chớ làm chứng gian, chớ làm hại ai, hãy thờ cha kính mẹ." Anh ta nói: "Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ." Đức Giê-su đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến. Người bảo anh ta: *"Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi."* Nghe lời đó, anh ta sa sầm nét mặt và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải. Đức Giê-su rảo mắt nhìn chung quanh, rồi nói với các môn đệ: "Những người có của thì khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!" Nghe Người nói thế, các môn đệ sửng sốt. Nhưng Người lại tiếp: *"Các con ơi, vào được Nước Thiên Chúa thật khó biết bao! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa."* Các ông lại càng sửng sốt hơn nữa và nói với nhau: "Thế thì ai có thể được cứu?" Đức Giê-su nhìn thẳng vào các ông và nói: *"Đối với loài người thì không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa thì không phải thế, vì đối với Thiên Chúa mọi sự đều có thể được."* (Mác 10:17-27)

3- Người sống đức tin tinh thức như người tôi tớ sẵn sàng đợi chủ.

Anh ta "thắt lưng cho gọn và đèn cháy sáng trong tay đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ về gõ cửa, thì mở ngay cho chủ", vì không biết chủ sẽ trở về lúc nào. Lời Chúa khuyến khích những người tin Chúa sống với tinh thần trách nhiệm cao, giữ vững niềm tin và luôn sẵn sàng hành động với tình yêu thương và sự tận tụy. Lời Chúa nhắc nhở về tầm quan trọng của việc giữ gìn tâm hồn, hành động ngay thẳng và yêu thương trọn vẹn.

II- SẴN SÀNG TÌNH THỨC NHƯ ĐẦY TỚ KHÔN NGOAN TRUNG TÍN VỚI CHỦ

1- Khôn ngoan và trung tín với Chủ là những đức tính quan trọng của người sống đức tin.

Khôn ngoan không chỉ là sự hiểu biết, mà còn là khả năng phân định đúng sai, sống với tâm thế sáng suốt, làm những điều đẹp lòng Chủ, dù có khi phải đối mặt với thử thách và cám dỗ. Trung tín lại là biểu hiện của lòng tận tụy và sự cam kết không lay chuyển. Nó thể hiện qua việc luôn làm đúng bổn phận, không tìm cách lẩn tránh hay chỉ làm việc qua loa. Cả hai phẩm chất này gắn kết với nhau, giúp người đầy tớ sống một đời sống đẹp và đầy ý nghĩa, trung thành với sứ mệnh

2- Thông qua đức khôn ngoan, con người có thể cảm nhận và hiểu được quyền năng của Chúa: Người trừng phạt kẻ đối nghịch và vinh danh những ai trung thành với Người. Trước những khó khăn chông gai nguy hiểm, người trung tín được Chúa quan

tâm che chở. Sách Khôn Ngoan mời gọi người sống đức tin nhìn nhận rằng mọi hành động của mình, dù nhỏ bé, đều phải được thực hiện với sự trung thành và lòng tin tưởng tuyệt đối. Phép lạ vượt qua Biển Đỏ nhắc nhở chúng ta về sự giải thoát cho dân Israel được cứu rỗi trong đêm Vượt Qua và mô tả lòng trung tín của Thiên Chúa với dân Ngài, cũng như họ chuẩn bị can trọng và khôn ngoan để nhận được sự cứu độ. Trong **Bài Đọc I, Sách Khôn Ngoan** mô tả: *"Chính đêm ấy, cha ông chúng ta đã biết trước, để biết chắc mình đã tin tưởng vào lời thề nào mà được can đảm. Dân Chúa đã mong đợi sự giải thoát những người công chính và sự tiêu diệt kẻ thù. Vì như Chúa đã làm hại đối thủ thế nào, Chúa cũng kêu gọi để làm cho chúng tôi được vẻ vang như vậy".*

[6] Đêm hôm ấy được truyền loan
Cho cha ông chúng con hoàn toàn hay,
Để khi biết chắc chắn ngay
Các ngài đã hứa xưa nay những gì?
Hầu thêm can đảm bước đi,
Niềm tin đã hứa tức thì vững hơn.
[7] Dân Ngài đã mong chờ đêm đó,
Như đêm cứu chuộc loại bỏ địch thù.
[8] Quả vậy, Chúa giáng phạt để diệt trừ đối thủ,
Bởi Chúa muốn chúng con được rạng rỡ hiển vinh,
Và kêu gọi chúng đến diện trình Thiên Chúa.
[9] Cháu con của bậc hiền lương
Thảy đều thánh thiện một dòng mà ra,
Âm thầm tế lễ trong nhà
Cùng cam kết giữ không qua luật Ngài:
Rằng trong dân thánh của Ngài,
Phúc may, hiểm họa thảy đều cùng chia.
Và họ là kẻ đầu tiên
Xướng lên ca khúc tổ tiên lưu truyền.
(Kn 18, 6-9)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

Thiên Chúa giải cứu dân riêng của Ngài vượt qua Biển Đỏ, phù hộ "những kẻ lòng ngay, kính sợ Ngài, nhìn xem những ai cậy trông ân sủng của Ngài". Thánh lễ rộn vang tiếng cộng đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh** tán tụng cảm tạ Thiên Chúa Quan Phòng:

[1-4] Người công-chính hãy reo mừng Chúa!
Kẻ ngay lành hát nữa, vang ran
Quốc gia nào, Người làm Chúa Tể,
Dân nào Người hộ-vệ, phúc thay!
[18-19] Ai kính Chúa, Người lòng đầy thương xót
Trông cậy Người đặt trọn niềm tin,
Người luôn để mắt giữ gìn,
Giăng tay thần chết, cứu cơn cơ hàn.
[20-22] Vui mừng dâng hết tâm can,
Xin Người bảo hộ xác hồn chúng con,
Xin Người ban xuống muôn ơn,
Đầy lòng tin cậy, chúng con dâng Ngài!
(Tv 33, 1 và 12. 18-19. 20 và 22)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
Xin cho con sống đức tin bền vững không rời xa đường Chúa nữa
Xin cho con đức khôn ngoan như người quản lý trung tín của Chúa.
Xin cho con quảng đại mở rộng cửa đón tha nhân.
Xin cho con biết tích lũy của cải quý trên Nước Trời.
Xin cho con tỉnh thức sẵn sàng chờ đợi đón rước Ngài.
Con vào bệ kiến Thiên Ngai,
Hồn con gọi ánh rạng ngời vinh quang.

*Chúa ơi, con vẫn sẵn sàng,
Dầu cho năm tháng nhuộm vàng tuổi xanh.
Dầu sương nặng trĩu đầu canh,
Chong đèn con vẫn năm canh đợi chờ
Nửa khi Chúa đến như mơ
Nhà con vẫn mới không dơ chút nào.
Chúa ơi, xin hãy ngự vào
Hồn con mong Chúa dạt dào Tin Yêu.*

Quý ma ve vẫn sáng chiều,
Con luôn cảnh giác chẳng xiêu ngã lòng.
Hồn con vẫn giữ sạch trong,
Vì con thao thức hằng mong đợi Ngài,
Hồn con thánh điện toà ngai,
Xin Ngài thống trị cuộc đời con đây.
Có Ngài chỉ bảo đường ngay,
Hồn con đổi mới, được Ngài sửa sang.

Lòng con vui sướng vô cùng,
Con tin cậy mến tận trung suốt đời.
Lòng con son sắt chẳng phai,
Nguyện theo chân Chúa triển khai lời Ngài.
Lòng con quyết chẳng đổi thay.
Dầu phải khốn khổ đoạ đày tả tơi.
Quyết làm ngôn sứ chẳng ngại,
Truyền rao lời Chúa rạng ngời Nước Cha.

Từ nay con sẽ yên lòng,
Con không lạc nữa rày không hãi hùng.
Dù cho giông tố chuyển rung,
Vì con có Chúa thuyền không sợ nhào.
Màn đêm cả một trời sao,
Có Ngài bên cạnh lẽ nào Ngài buông.
Cúi xin Chúa rủ tình thương,
Vì con đã quyết theo đường Chúa đi.

<https://www.youtube.com/watch?v=c1a5tvrUIWk&list=PLWArpSZK-r6dJX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=2>

Ben. Đỗ Quang-Vinh